

Presentació: L'art al carrer a Mollet

Quan el Consell directiu del CEM, a proposta del Consell assessor, va acordar que les Jornades anuals del CEM fossin dedicades a l'art al carrer a Mollet, érem conscients d'algunes coses que es convertien en la motivació principal d'aquestes hores d'estudi i de recerca per part dels ponents, i de descobriment i de gaudi per part del conjunt dels assistents.

Què era allò que ens va moure i quins van ser els resultats?

Procurant no caure en el xovinisme, cal dir que a la nostra ciutat l'art és protagonista al carrer. Aquest fet, en una població que no ha tingut ni bisbes ni comtes, ni catedrals ni castells; en una ciutat sense muralles medievals que hagin donat pas a palaus burgesos, és tot un mèrit.

Mollet, ciutat d'arrels humils i pageses, no ha pogut, fins fa ben poc, lluir gaire més que l'arquitectura entre magnífica i senzilla de l'església de Gallecs, del campanar primigeni —no pas la part moderna que el corona— de Sant Vicenç, i l'obra elegant i funcional de les diverses masies que modestos senyors i perseverants pagesos de Mollet i de Gallecs van anar escampant per la nostra demarcació, configurant allò que durant segles ha estat la vila molletana: camí de cruïlla, terra de pagesia i vall de riu desordenat.

L'art és una expressió de la creativitat humana que vol ser útil o bella, que vol comunicar o colpir; potser una producció humana senzillament atractiva pel disseny quasi involuntari de qui la mira. L'art ens vol fer gaudir o fer pensar; ambdues coses alhora, ben sovint.

Aquí hem arribat al punt que explica com alguns dels nostres conciutadans i conciutadanes, des de la direcció de la ciutat o des de l'empenta particular, han fet, amb consciència social o individual, art al carrer, art per a tots, art als patis comuns de tota la ciutadania.

Amb voluntat de bellesa, amb disseny d'utilitat, amb necessitat de comunicació com a forma d'expressió, fins i tot amb emboirada voluntat de lluïment, els uns i els altres (administració i ciutadania) han acabat produint un efecte sempre positiu: social, sensible i educador. I distintiu i propi. I expressió d'una voluntat col·lectiva de superar la pessimista mediocritat per assolir, amb noble senzillesa, l'orgull de la identitat fruit de la sensibilitat i del treball.

Els artistes, en totes les seves branques, n'han estat els creadors imprescindibles.

Les Jornades i, així, la voluntat de les dones i els homes del Centre d'Estudis Molletans són la clara expressió de tot això fins ara expressat: cal que donem a conèixer, amb senzillesa, totes aquelles mostres de creativitat artística que el nostre devenir, la nostra història, singularment la més recent, ha posat a l'abast de tothom, sense distincions.

Cal dir, com a fet remarcable, que unes soles jornades no van donar per abastar tot el nostre patrimoni artístic, totes les possibilitats d'aprofundir en cada una de les manifestacions de creativitat. Això, que potser algú pot veure com a decebedor, cal valorar-ho com a excel·lent ja que mostra que tot el que estem dient sobre l'art al carrer a Mollet no són espurnes d'un foc escadusser, sinó llum i escalfor d'una bona foguera de Sant Joan.

La lectura de cada una de les ponències que es van presentar a les Jornades, des de les de caràcter més polític, sociològic, acadèmic o tècnic fins l'alliçonadora taula rodona sobre els grafitis, estic segur que us faran reviure o entrar en un món que, per sobre de tot, ens va fer adonar de la importància de la bellesa —plural, diversa, inqualificable sovint—, de l'enorme sentit que té apropar aquesta bellesa, que sempre és factor de vida, al conjunt de la ciutat, i de com de la mà d'aquells que ho han treballat amb profunditat podem arribar a entendre i gaudir d'unes expressions de la creativitat humana que amb la voluntat o no dels seus creadors ens porten, si obrim bé els ulls i el cervell, a gaudir de la plena condició de persones i de ciutadans.

És el valor de l'art, en totes les seves manifestacions.

Per tot això vull fer pública, en nom del CEM, la meva admiració i el meu agraïment a Josep Maria Garzón, a Joan Campàs, a Josep Ortiz, a Asun Valiente, a Josep Ramon Bertolín, a Daniel Garrido, a Àlex Escuer, a Manuel Montañó per les seves intervencions, i també a Glòria Arimon, Jordi Bertran i Jorge Rodríguez per les seves atractives i profundes explicacions en la passejada per l'art al carrer a Mollet que va cloure les Jornades. I a Anna Careta, Lourdes Ràfols i Oriol Freixa per les seves col·laboracions a l'entorn del món dels grafitis.

Oriol Fort i Marrugat
 Director del Centre d'Estudis Molletans